

az intézetnek jó hírét és megbízhatóságát felette kedvezőül világításba helyezik. Pedig az elmebeteg osztályon most már nincs zsufoltság, az ápoló személyzet is héttel szaporított. Az újabb világos nappal előfordult öngyilkosság, „oka a felügyelet és ellenőrzés elégtelen voltában látszik rejleni.” A miniszter ezután kijelenti, hogy az illető orvosi és ápoló személyzet ellen a vizsgálat megindítását helyesli, de egyszersmind szükségesnek tartja, hogy azt teljes szigorral vezessék. A vizsgálat eredményéről jelentés teendő.

— **A fővárosi képzőművészeti bizottság** ma délelőtt Gerlőczy Károly alpolgármester elnökelete alatt érdekes ülést tartott. Az ülés elején bejelentette az elnök, hogy Szilágyi István és Havass Ignác arcképeinek megfestésével Stettka Gyula és Kardos Gyula festőket bízta meg. A bizottság a bejelentést tudomásul vette s egyúttal ezzel kapcsolatban Zichy Antal ismert indítványát a polgári képcsarnok megalapítására vonatkozólag a jövő ülés napirendjére tűzte ki. Ezután tárgyalás alá kerül Zichy Antalnak az a régen tett indítványa, hogy a nemzeti valhalla olyképp valósíttassék meg, hogy a várkeri bazár bolthelyiségei lassankint szobrok elhelyezésére, nyílt helyiségekké alakíttassanak át. Ybl Miklós azonban, kit a bizottság erre nézve véleményadásra felhívott, a bazárt nem tartja egészen megfelelőnek, a mennyeiben az egyes boltokat elválasztó falak a kert falát is támasztják s így nem távolíthatók el egészen, hanem a közlekedésre legfeljebb csak 2 méteres nyílások hagyhatók. Minthogy azonban Zichy a valhállal nem így gondolta létesíthetőnek, hanem úgy, hogy a szobrok az egyes boltokban külön legyenek, a bizottság újra felkérte Yblt, hogy ily irányban adjon véleményt. — Minthogy továbbá a bazárboltok átengedése a királyi felségétől csak úgy várható, ha a valhalla célját is megjelölik, a bizottság elvben kimondotta, hogy a valhállában oly vezérek szobrai nyerjenek elhelyezést, a kik a haza és a trón körül kiváló érdemeket szereztek, egyúttal fölkerlte Salamon Ferencet, hogy ezekre nézve tegyen kijelölést. — Majd szóba került a Venus és Amor szobornak hol leendő elhelyezése. Ybl a városligeti királypavillont hozta javaslatba. Minthogy azonban ez még nincs a főváros tulajdonában, e kérdést a bizottság egyelőre függőben hagyta. — A Széchenyi és József nádor kis szobrait a bizottság elfogadta, mielőtt azonban értebe öntetnének, több rendbeli módosítás szükséges. — Ezután Gerlőczy Károly tett indítványt, hogy a főváros tulajdonában levő összes szobrokról és képeiről a bizottság katalógust készíttessen, melyben azok leírása, hol található stb. pontosan és részletesen ismertessenek. A bizottság az indítványt elfogadta s a katalógus szerkesztésével Szabó Károly tanácsjegyzőt és Vidéky Jánost bízta meg. Végül elhatározta a bizottság, hogy Ujváry Ignác fiatal festőnek a Gellérthegyet ábrázoló festményét 800 forintért megvételre ajánlja.

— **Kőbánya — külön választókerület.** Nagyszámú kőbányai polgár a belügyminiszterhez

kérvényt intézett azon kérelemmel, hogy Kőbánya, mely ez idő szerint a Ferencvárossal egy országgyűlési választó-kerületet képez, önállóvá, külön választó kerületté tétessék. A kérvényt a miniszter véleményadásra a főváros hatóságához küldte.

— Az óbudai új temetőt tegnap délelőtt szentelte fel Bogisich Mihály prépost budavári plébános s azt szintén még tegnap használatba is vették. A temetőbe legelőször egy „ingyenes halottat” temettek el.

— Az idegenek forgalmának emelése érdekében kiküldött bizottság ma elfogadta a működési programot. E szerint a már fölállított programban kitűzött célok közül a hamarabb és könnyebben megvalósíthatókat tűzte ki első feladatúl. Ehez képest a statisztikai hivatal kebelében a külföldi sajtónak Budapestet ismertető cikkekké váló ellátására egy kis irodát szerveznek, a melybe Sasvári Ármán hírlapírót hívták meg. Elfogadták és támogatják Szalai Mihály és Kahn József könyvét is, mint a mely igen használható s 400 ffr erejéig eszközöknek belőle megrendelést. Kozmata fényképész ajánlata is elfogadott Budapestnek a panorámákban való feltüntetése iránt, és Schwimmer Ernő javaslatához képest a külföld számos hotelében Budapest fényképeit fogják kifüggeszteni. Ezen kívül előterjesztést tesznek a törvényhatóságokhoz, hogy a budapesti szállodások minden vendégszobájában tartoznak az árjegyzéket kifüggeszteni.

— A hadmérnöki igazgatóság óvást emelt a kőbányai iparvasút építése ellen, mert a sinek egy katonai gyakorló téren visznek keresztül. A mérnöki hivatal jelentésétőlre hivatván föl, kimutatja, hogy a katonaságnak e terület nem bérbe van adva, hanem használatra, melyért évi 1 aranyat fizet. Egyébként a használat iránt szerződés csak ugyan létezik a katonaság és a főváros közt.

— Budapest fővárosi főorvosi hivatalának kimutatása a heveny-ragályos kórok állásáról 1888. április hó 22-ikétől április hó 29-ig terjedő XVII. hetéről. a) Betegedés: hagymáz 1, himlő 1, bárányhimlő 10, vörheny 8, kanyaró 55, roncsló toroklob 8, torokgyik 3, trachoma 13, hökhurut 3. b) Halálozás: hagymáz 2, vörheny 1, kanyaró 6, roncsló toroklob 3, torokgyik 3. A betegek elkülönítése a lehetőségig, a fertőtlenítés, valamint egyéb óvintézkedések megtételtek.

Egyletek és intézetek

— A magyar tisztviselők orsz. egyesülete tegnap tartotta Manoilovich Emil elnökelete mellett igazgató-választmányi alakuló ülését. Az elnök indítványára Perczel Béla elhunyt alapító tag emléke jegyzőkönyvileg megörökített. Elnök jelenti, hogy dr. Bosányi Iván és Jankovich István urak Baross Gábor közlekedési miniszternek ápr. 28-án adták át az egyesület kérvényét a nyugdíjazott állami és vasuti tisztviselők és ezek özvegyeinek a magyar államvasutak vonalain eddig élvezett meneti-jegy-kedvezmények visszaállítására iránt. A miniszter megígérte, hogy a kérelmet teljesíteni

fogja, addig is azonban, míg a folyamatban levő alkudozások befejeztetnek, ideiglenes intézkedések által fog az illetőkön segíteni. A mult havi pénztármaradvány 5938 ffr 86 krt jesz. A segélyügyi-bizottság három özvegynek 75 ffr rendkívüli segélyt szavazott meg. A Dreher-féle palotában bérelt egyesületi új helyiség felszerelésére és berendezésére szükséges eszközök megvásárlására az elnökség kéretet fel. Az egyhangú választások eredménye a következő: Ügyész: dr. Siegmund Vilmos; gazda: Liptay Béla; titkár (együttal ellenőr): Jankovich István; pénztárnok: Klinkart Bódog; könyvtárnok: Sölyom Jenő. Segélyügyi-bizottság: Csillag Benő, Langer Géza, L. Lindner Imre, Leypold Kornél, Mokry Ferenc, dr. Siegmund Vilmos, Tóth Gerő; könyvtári bizottság: dr. Gerenday György, Grünwald Bernát, Jalsoviczky Géza, dr. Kiss János, Prohászka Ferenc, Szaak Pál, Turóczy Adolf; tájékoztató-bizottság: L. Lindner Imre elnök, dr. Kiss János, Pecháta Endre, Tóth [Gerő, Viczián Ádám. Több apró ügy elintézése és 17 új tag felvétele után az ülés véget ért.

— Az orsz. középiskolai tanár-egyesület első budapesti szakosztálya tegnap délután ülést tartott, a melyen Négyesy László dr. a verstan tanításának módszeréről tartott érdekes előadást. Első sorban Torkos László tett igen becses megjegyzéseket a felolvasásra, miközben kifejtette saját nézetét a magyar nemzeti verselésről; az erre következett vitában aztán többen résztvettek.

— A „Zenészeket segélyző egyesület” f. hó 5-én a városligeti „Klemens” vendéglő disztermében zeneestély és táncsal egybekötött rendkívüli közgyűlést tart. A tánczenét Balázs Kálmán kedvelt nemzeti zenekara szolgáltatja. Kezdeté fél 8 órakor. Minden egyleti tag 4 vendéget hozhat. Belépi díj nincs.

— A „Magyarországi Tanítók Árvaháza” javára Szolnok-Doboka vármegye közönsége 50 ffrnyi segélyösszeget küldött, Kálmay Nándor fővárosi elemi isk. tanító pedig 25 évi tanítói működésének emlékére 100 ffrt alapítványt tett. Az egyesület pénztárnoka, Rohm József tanítóképzési tanár (lakik Budapesten, I. ker., alagut-u/csa 1. sz. a.) ez u'on is hálás köszönetet mond a nemesszűti adakozóknak.

— A nemzeti hajó-egylet tegnap este tartotta meg Tolnay Lajos elnökelete alatt a „Vadászkürt” szállóban évi rendes közgyűlést. A jelentés szerint a mult évi skiff-versenyen a „Nep-tum”-egylet két tagja ellen Csik Imre egyleti tag győzött. Van az egyletnek 32 csónakja, 46 rendes és 2 tiszteletbeli tagja; vagyona 9315 forint 95 kr. A mult évben a bevételek 2804 ffr 88 krt tettek, a kiadások pedig 2787 krra rugtak. A választmány-nak a felmentvény megadott. A folyó évi költségvetés 2959 forint bevétel és 2909 forint kiadással állapított meg. Végül megejtették a választásokat, melyek eredménye a következő: Elnök: Tolnay Lajos; igazgató: Fülepp Kálmán; jegyző: dr. Szohner Lajos; helyettes jegyző: Csote Kálmán; első művezető Radisits György; második művezető Szentgyörgyi Imre; pénztárnok Csuka Lajos; választmányi tagok: Csik Imre, F. Farkas László, Fischer

Aztán elmondta szenvedései hosszú láncolatát, a kórházi napok gyötrelmeit, a testi kinokat, a lelki fájdalmakat, . . . majd áttért a gyógyulás egyes tüneteinek felsorolására és nedves tekintetét e közben újra meg újra szerettein legeltette, mintha mondaná: „Töletek esett volna nehezemre a megválás . . . érettek boldogit a visszatérő egészség!”

— Most iszapfürdőt kell majd használnom, mondá elmerengve, valószínűleg a Lukácsfürdőben. Csak azt nem tudom, ott vegyek-e lakást, vagy innen járjak át. Mind a kettő bajos. Átjární fásasztó . . . vagy hagyjam itt ezeket? és ha velem jönnek, hagyjam üresen ezt a házat, kertet, hogy tönkretegyék gyönyörű gyümölcsfáimat, melyeket magam ültettem?

Majd áttértünk a színházi dolgok megbeszélésére. Hunyady tehetségének fejlődését őszinte érdeklődéssel kíséri és Nyilassy sikeres debut-jéről is tudott. Aztán a régi „Tamássy-adomák” kerültek szőnyegre.

— Igaz, kérde Nyilassy, hogy egy vidéki primadonna affektált kacérkodással kérdé egyszer: „Ugy-e Tamássy ur, jobb szeret velem játszani, mint Blabánéval?” Mire ön utánozhatatlan kifejezéssel végigmérte és így szólt: „Kis maszát?”

— Biz az meglehet, felelé Tamássy nevetve.

— Hát az a K . . . . r história?

— Abban is van valami, csak hogy a lapok, annak idején, teljesen elferdítve közölték. Ugy volt az, hogy a budai kaszinóban táncmulatság volt. Egyszer csak hozzám jön Sz. S. történettudós és azt mondja, hogy hugocskája addig nem akar mással táncolni, míg velem nem táncolt. Bemegyek és egy parázsszemű, piros-

pozsgás, enniváló leánykának mutatnak be. Nekem se kellett több. Odaálltam párommal a Gyula cigány elé és úgy raktam a csárdást, hogy csakhamar mindenki abbahagyta a táncot, körbe álltak és éljenekkel, tapsokkal tüzeltek minket. Már másfél óra óta rugtuk a port és még egyikünk sem sokallta meg, de megso-kallta egy nyegle, nyápic uriember, a ki odakiált a cigánynak, hogy hagyja abba. En is odakiáltok: „Gyula, nekem húzod!” És annál mérgesebben jartuk tovább. A nyegle újra meg újra el akarta halgattatni a cigányt és mikor látta, hogy semmi sem használ, elém áll és raccsolva így szól: „Tudja meg, hogy én K . . . . r vagyok!” — „Nem bánom én, feleltem — akár K . . . . r, akár propeller, akár krakeller, de menjen innen, ha jót akar.” És azzal tovább táncoltunk, a mig csak győztük szuszszal.

— Hát az hogy volt, mikor a „bumszti”-ba ment?

— Az is jeles dolog volt. Sokat hallottam már a bumszti-pincérről és mivel senki sem akart velem jönni, egyedül mentem le egy szép este. Észrevétlenül akartam belopózni. De a mint az ajtót kinyitottam, csak úgy zugoit az „éljen Tamássy!” És helyeikről felállva üdvözöltek a jelenlevők. Biz az nem volt valami válogatott társaság. Nagyon gyanus ábrázata volt a legtöbbször. Ki is huztam a magammal vitt revolvert és az asztalra tettem magam elé. Mikor már kielégítettem kíváncsiságomat, fizettem és távoztam. Ujra megjelentek. Hazatérve éreztem, hogy hiányzik valamim, de nem bírtam elgondolni, hogy micsoda. Másnap reggel egy „bunyik” képű siheder kopogtat be hozzám. „Mit akar?” — „Tamássy urat keresem.” — „En vagyok.” — „Ézt a pisztolyt hozom

vissza. Tegnap, a mint a bumsztiból elment, a lépcsőn egy zsebmetsző ellopta és még dicsekedett vele a gazember. De elvettük tőle és úgy elvertük, hogy megemlegeti.”

— Ez csak azt mutatja, hogy mindenki szereti . . .

— Már az igaz, viszonzá Tamássy elégedetten, — itt Ujpesten is örömmel tapasztalom, hogy igazán szeretnek. Mikor a bíró beteg, vagy el van foglalva, én szoktam helyettesíteni. Olyankor bizony megtörténik, hogy kemény ítéletet hozok, mert hát nem lehet mind a két félnek igazat adni, és azért még sincs haragosom. Itt, ezen az elhagyatott vidéken, már minden házba betörték . . . csak én érzem magam biztonságban, engem nem bántanak.

Ilyen kedélyes csevegések közt repült az idő. Félvén továbbra nyujtani látogatásunkat, a vendégszerető család csak akkor nyugodott meg távozásunkban, mikor megígértük, hogy legközelebb ebédre jövünk ki. A nagy művész ismételt, szívélyes kézzsoritással bucsuzott el tőlünk, „ifj. Tamássy József” névjegyével kedveskedett, a kedves szép háziasszony a kapuig kísért . . . szóval jóleső rokonszenvet tanúsított irántunk mindenki, még a kutya ros hirben álló Basa is, „a ki” pedig hizelegve ugrált fel ránk és barátságosan nyaldosta kezünket . . .

Még egyszer visszatekinttünk. Tamássy tisztára borotvált arca mosolygott felénk a veranda üvegfalán át. Oly sima ez az arc, mintha már ma fellépni készülne, pedig még türelemmel kell várnunk, míg a művész vissza lesz adva a színpadnak . . . egyelőre örülünk azon, hogy a jó barát vissza van adva az életnek.

Kőrthy Emil.